Krimināllieta Nr. 11520033515
Lietvedības Nr. K29-0546/16/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016. gada 12. decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A. Dzērve,
piedaloties prokuroram J. Ievītim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi) un 262.[1] panta (likuma redakcijā līdz 2015. gada 3. decembrim).
Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola, narkotisko un psihotropo vielu ietekmē, proti:

2015. gada 2. maijā ap plkst. 1.49, /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.1., 39.2. un 39.4. punkta prasības, atrodoties alkohola ietekmē ar alkohola koncentrācija asinīs 1,16 promiles, kā arī narkotisko un psihotropo vielu ietekmē, bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, vadīja /pers. B/ piederošo automašīnu "Ford Focus", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Lāčplēša ielu no Kalupes ielas puses Satekles ielas virzienā. Tika aizturēts pie Lāčplēša ielas nama Nr. 107.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā.

Bez minētā /pers. A/, būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs vai narkotisko, psihotropo un citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes, proti:

2015. gada 25. maijā ap plkst. 2.25, /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.4 punkta prasības, bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām vadīja /pers. B/ piederošo automašīnu "Ford Focus", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Valdeķu ielu no Ozolciema ielas puses Graudu ielas virzienā. Valdeķu ielā viņu aizturēja policijas darbinieki, pēc tam viņš tika nogādāts uz VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Tvaika ielā 2, Rīgā, medicīniskās pārbaudes veikšanai narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai, kur, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.6. punkta prasības, atteicās no medicīniskās pārbaudes.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1] pantā.

Bez minētā /pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē, proti:

2015. gada 30. jūnijā ap plkst. 2.18, /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.1. un 39.4. punkta prasības, atrodoties alkohola ietekmē ar alkohola koncentrācija asinīs 0,68 promiles, bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, vadīja /pers. D/ piederošo automašīnu "BMW-320", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Ludzas ielu no Daugavpils ielas puses Krāslavas ielas virzienā. Tika aizturēts Ludzas ielā, pie degvielas uzpildes stacijas "Neste".

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē apliecināja, ka viņam ir saprotamas valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzības, sevi par vainīgu abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas un 262.[1] panta atzina pilnībā un uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā pieteikto lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi) un 262.[1] panta, jo viņš vadīja transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē, kā arī narkotisko un psihotropo vielu ietekmē, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kā arī, būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs vai narkotisko, psihotropo un citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes. Apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurora viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajās apsūdzībās ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā un 262.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Nosakot sodu tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi) un 262.[1] panta izdarīja mazāk smagus noziegumus.

Izanalizējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš:

- administratīvi sodīts (lietas 62. lapa);

- agrāk sodīts (lietas 65.-66., 67.-69., 100.-106. lapa), pēdējās trīs reizes ar:

- Ludzas rajona tiesas 2011. gada 21. novembra pēc Krimināllikuma 180. panta otrās daļas, piemērojot 51. panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 1 (vienu) mēnesi, pēc soda izciešanas atbrīvots 2013. gada 11. oktobrī (lietas 103.-104. lapa);

- Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014. gada 4. septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 176. panta otrās daļas, piemērojot 47. panta otro daļu, 48. panta pirmās daļas 1. punktu un 52. panta ceturto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem, pēc soda izciešanas atbrīvots 2014. gada 3. decembrī (lietas 102.-103. lapa);

- Rīgas rajona tiesas 2016. gada 16. februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 176. panta pirmās daļas, piemērojot 50. panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 5 (pieciem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016. gada 15. novembrī;

- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, 9 klašu izglītība, apgādājamo nav, nestrādā, dzīvo /adrese A/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 262.[1] panta kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 262.[1] panta kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 262. panta otrās daļas sankcija (likuma redakcijā līdz 2015. gada 3. decembrim) paredz sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Savukārt Krimināllikuma 262.[1] panta sankcija (likuma redakcijā līdz 2015. gada 3. decembrim) paredz sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku no trim līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. panta nosacījumus, proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, cietušie un tiem radītais kaitējums nav konstatēti, vainīgā personību, vecumu, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, pēc atbrīvošanās no iepriekšējā soda algotu darbu nestrādāja.

Izvērtējot visu minēto attiecībā uz apsūdzēto, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir ne tikai vainīgo sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka konkrētajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas un 262.[1] panta ir nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods. /pers. A/ noziedzīgus nodarījumus izdarīja 2015. gada 2. maijā un 2015. gada 25. maijā un 2015.gada 30.jūnijā neizciestas policijas kontroles laikā, kas liecina par viņa nevēlēšanos uzsākt likuma paklausīgu dzīvi, nav izdarījis nekādus secinājumus par likuma paklausīgas dzīves dzīvošanu. Ņemot vērā minēto, apsūdzētā personību tiesa vērtē negatīvi un tendētu uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, un viņa labošana ir iespējama tikai ar reālu brīvības atņemšanu.

Krimināllikuma 50. panta pirmajā daļā noteikts, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, vai prokurors, sastādot priekšrakstu par sodu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Ņemot vērā krimināllietā konstatētos apstākļus, tiesas ieskatā /pers. A/ nosakāms sods, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet no tiesu prakses (sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).

Tiesa atzīst, ka papildsods – mantas konfiskācija, kas paredzēta Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā un 262.[1] pantā, nav piemērojama, jo netika konstatēts, ka apsūdzētajam /pers. A/ piederētu manta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 42. panta trešo daļu tiesa, nosakot mantas konfiskāciju par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību, piemēro daļēju mantas konfiskāciju un attiecina to uz transportlīdzekli. No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ vadītās automašīnas Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, nepieder apsūdzētajam (lietas 27.-28. lapa), tādejādi attiecībā uz šo transportlīdzekli nav piemērojama mantas konfiskācija.

/pers. A/ piemērojams 262. panta otrās daļas un 262.[1] panta sankcijā paredzētais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kurš paredzēts kā obligāts.

Tiesa apsūdzētā personību novērtē kā nestabilu likumpaklausības īstenošanā, uz ko norāda izdarīto noziedzīgo nodarījumu kopējā hronoloģija, kas apsūdzēto raksturo negatīvi.

Pamatojoties uz iepriekš spriedumā noskaidroto raksturojošo informāciju par apsūdzēto, tiesa viņu vērtē kā personu, kurai ir augsts recidīva risks atkārtotam likumpārkāpumam. Minētā tiesas secinājuma pamatojums ir apsūdzētā izskatāmo noziedzīgo nodarījumu skaits. /pers. A/ noziedzīgie nodarījumi liecina par apsūdzētā noziedzīgu tendenci un par nespēju atturēties no likumpārkāpumu izdarīšanas.

Tiesas vērtējumā pozitīvā apņemšanās apsūdzētajam rodas tikai nonākot tiesas priekšā, kas jau ir sekas kādai kārtējai prettiesiskai rīcībai. Minētais pamatoti dod iemeslu tiesai uzskatīt, ka apsūdzētajam ir nepietiekama paškritika, kā arī cēloņu un seku likumsakarību virspusēja vai pat nepietiekama izpratne.

Tiesa atzīst, ka citus, alternatīvus soda veidus piemērot nav iespējams. Tiesa uzskata, ka nav likumīga pamata piemērot apsūdzētajam arī Krimināllikuma 55. panta nosacījumus, tas ir, noteikt sodu nosacīti. /pers. A/ no tiesas izmeklēšanas izvairījās, tādēļ 2016. gada 14. jūnijā izsludināts meklēšanā (lietas 120.-121. lapa). No Tiesu informatīvās sistēmas redzams, ka /pers. A/ notiesāts 2016. gada 16. februārī Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176. panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 5 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 3 gadiem, spriedums stājies likumīgā spēkā 2016. gada 15. novembrī, turklāt pret apsūdzēto ierosināti vairāki kriminālprocesi.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka, būdams agrāk sodīts, /pers. A/ nekādus secinājumus nav izdarījis, izskatāmos noziedzīgos nodarījumus izdarīja nedzēstas sodāmības laikā, tādā veidā klaji ignorējot viņam piespriesto sodu un izrādot tiesisko nihilismu.

Tiesa atzīst, ka galīgo sodu šobrīd nav iespējams noteikt, jo tiesai nav informācijas, vai /pers. A/ ir sācis izciest sodu pēc Rīgas rajona tiesas 2016. gada 16. februāra sprieduma.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitāms šajā kriminālprocesā īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadītais laiks no 2015. gada 2. maija plkst. 3.50 līdz 2015. gada 2. maijam plkst. 19.50 (viena diena) un no 2015. gada 25. maija plkst. 3.11 līdz 2015. gada 25. maijam plkst. 15.00 (viena diena) un apcietinājumā pavadītais laiks no 2016. gada 20. oktobra līdz 2016. gada 12. decembrim.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 530. pantu tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā, 262.[1] pantā, un sodīt viņu:

- pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas (izdarīts 2015. gada 2. maijā) ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem;

- pēc Krimināllikuma 262.[1] panta ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem;

- pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas (izdarīts 2015. gada 30. jūnijā) ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitīt piespriestos sodus un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Soda izciešanu skaitīt no 2016. gada 12. decembra.

Soda izciešanā ieskaitīt īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadīto laiku no 2015. gada 2. maija plkst. 3.50 līdz 2015. gada 2. maijam plkst. 19.50 (viena diena) un no 2015. gada 25. maija plkst. 3.11 līdz 2015. gada 25. maijam plkst. 15.00 (viena diena) un apcietinājumā pavadīto laiku no 2016. gada 20. oktobra līdz 2016. gada 12. decembrim.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt daļā par noteikto sodu vai pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem desmit dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2016. gada 13. decembrī.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) A. Dzērve